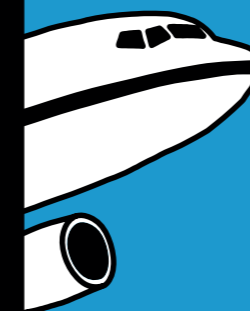
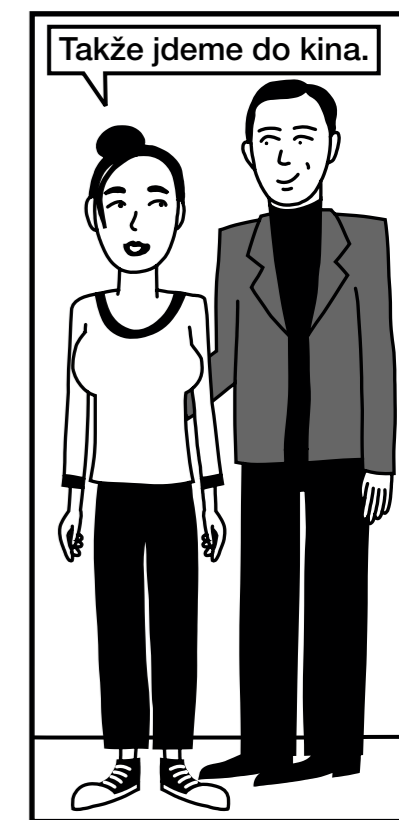
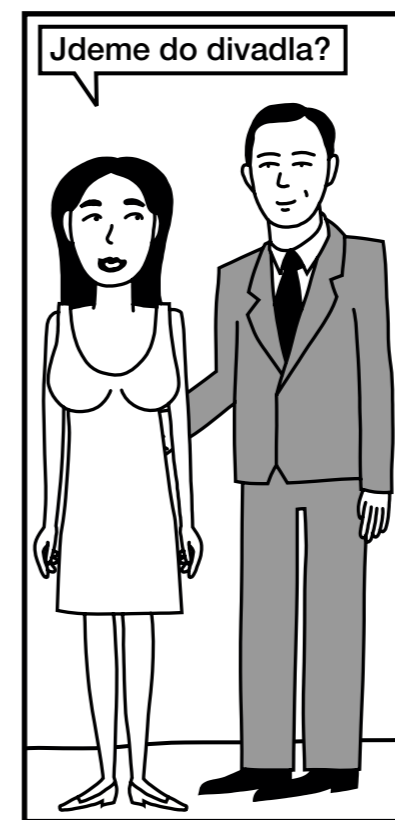
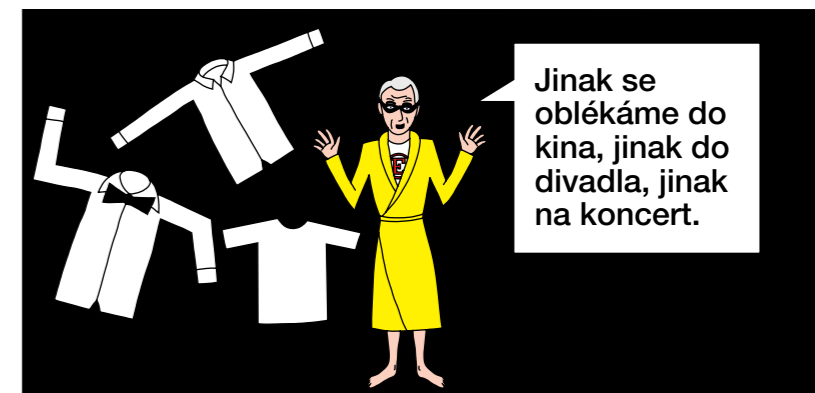
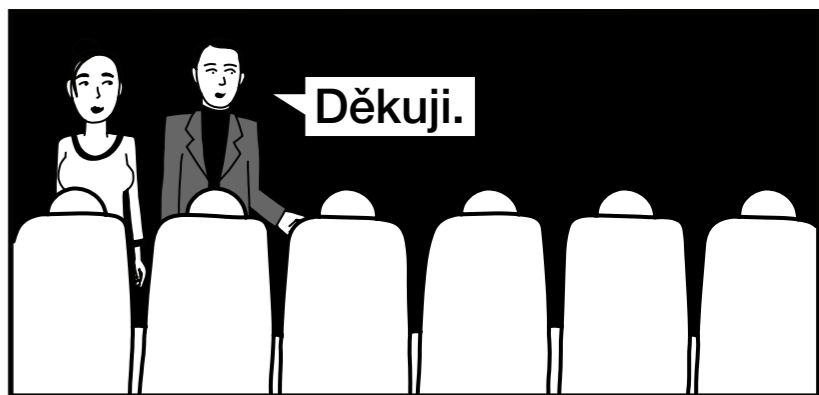
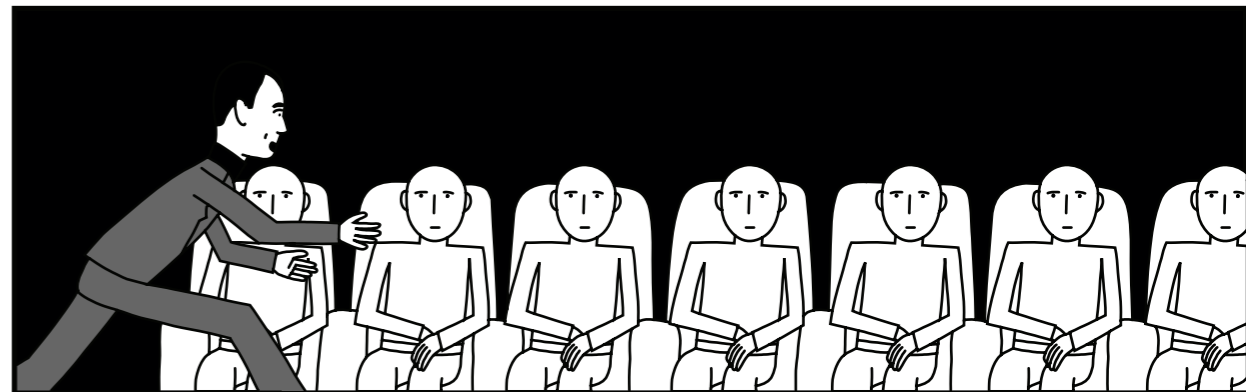
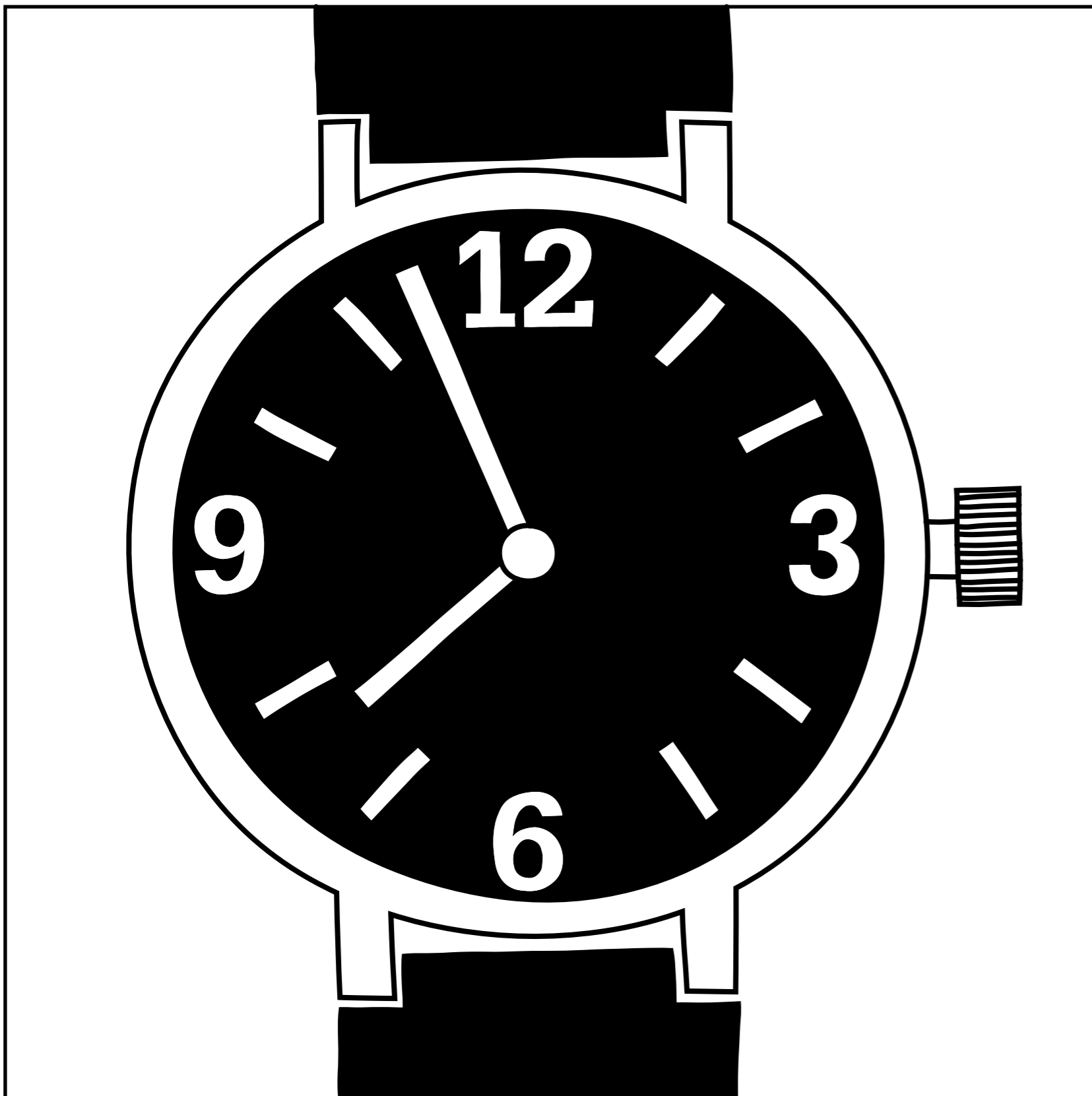

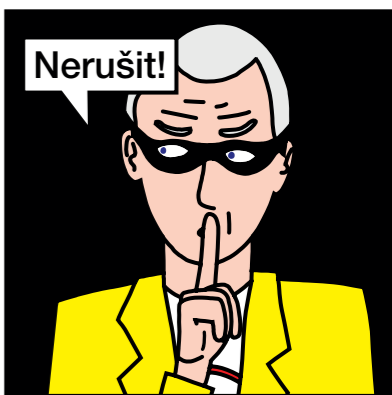
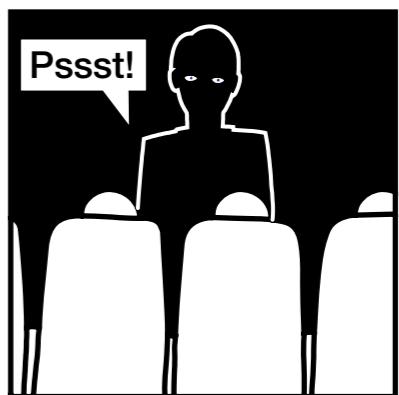
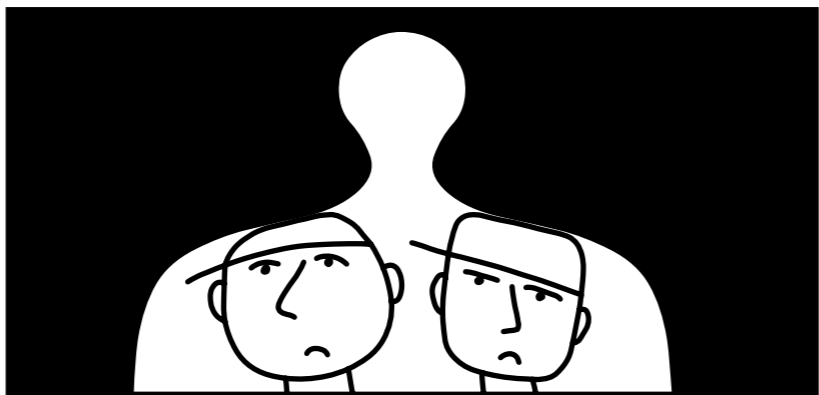
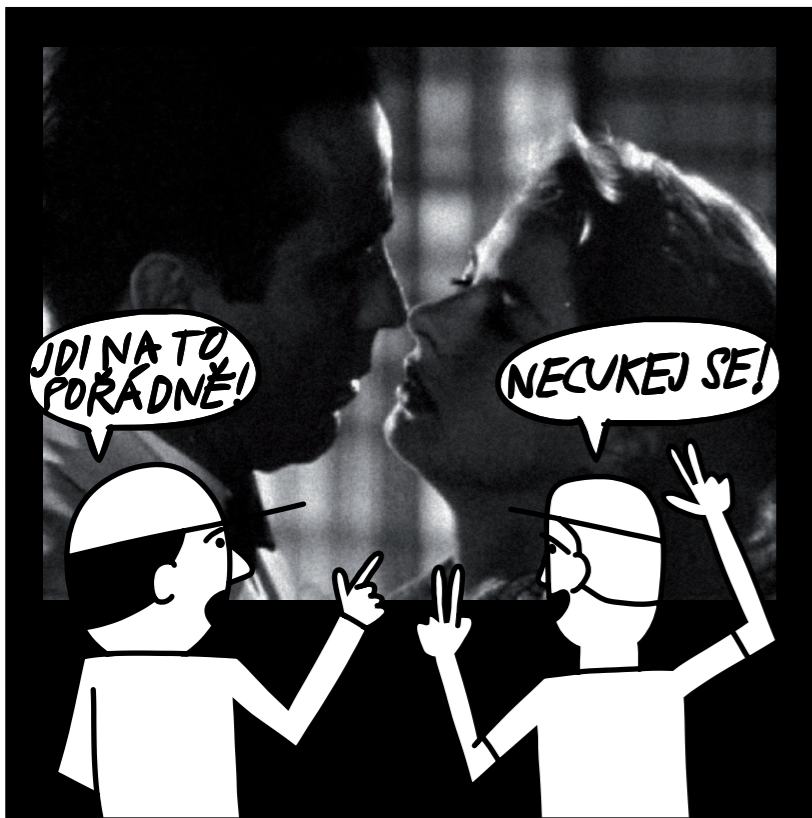
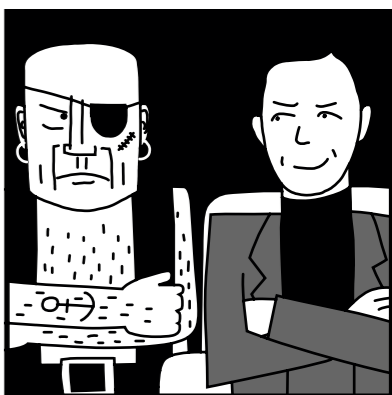
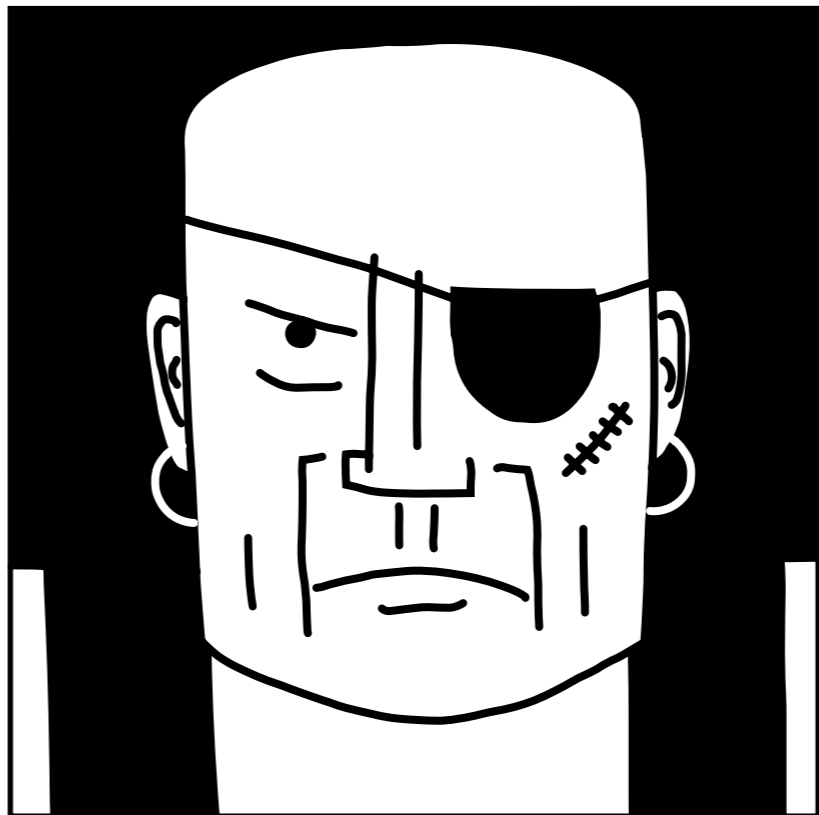
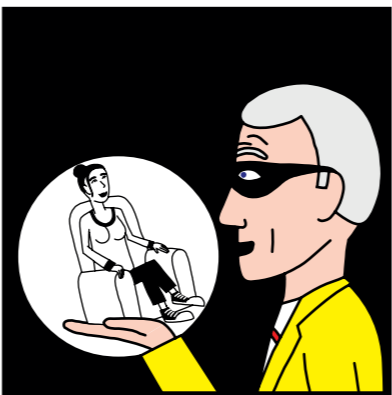
KINO

I když se zdá, že kino je velmi neformální prostředí, kde žádná pravidla etikety neplatí, přesvědčíme se, že je pár zásad, které musíme respektovat, abychom byli ohleduplnými diváky. Kdo vstupuje jako první do řady? A kam muž posadí svoji partnerku?

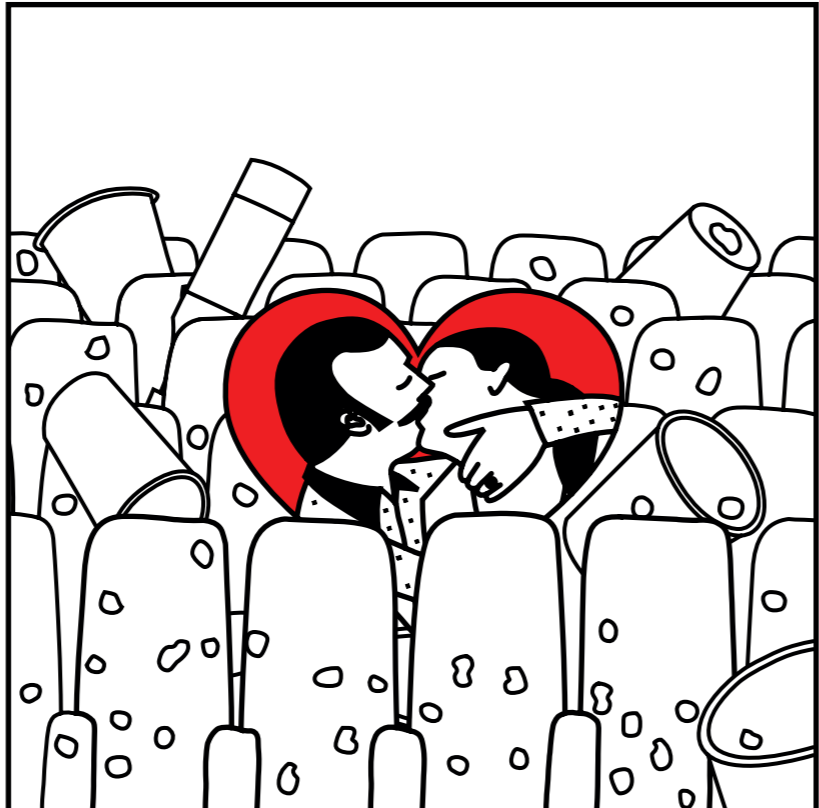
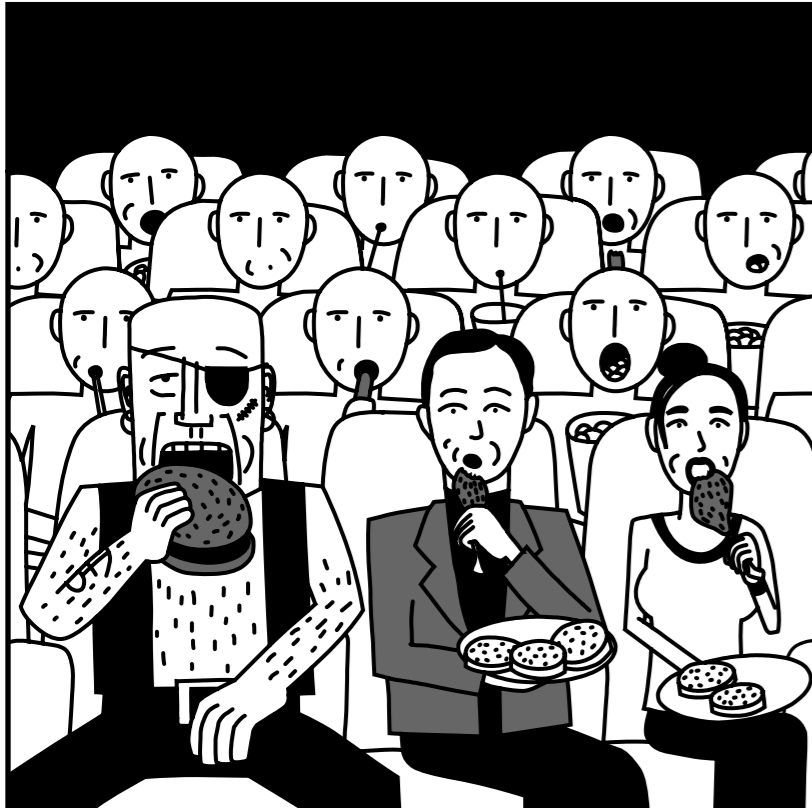
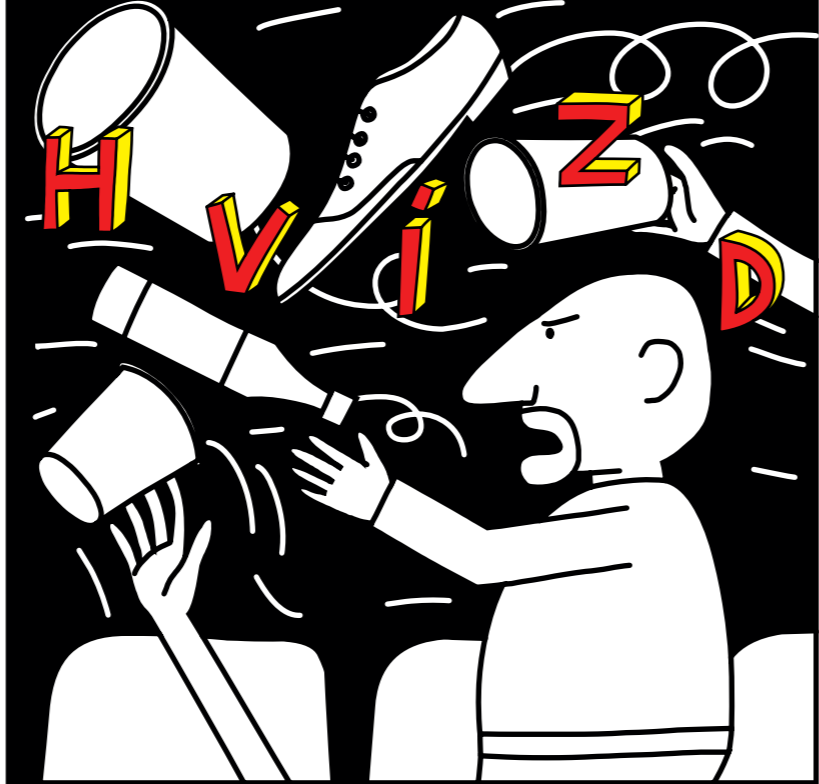
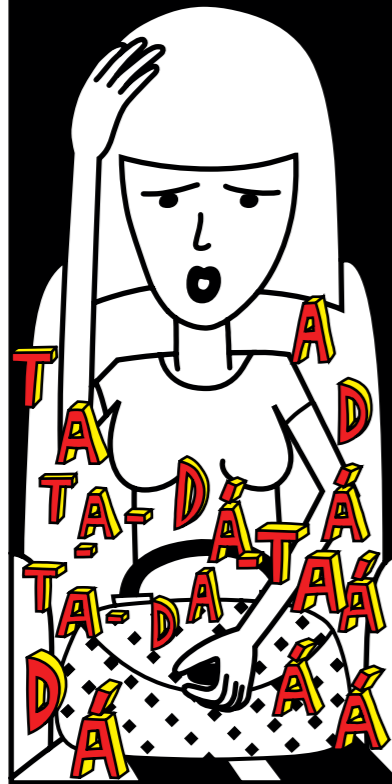

T-A-T-A-D-A
DÁÁÁÁ
T-A-T-A-D-A
DÁÁÁÁ

Do kina se oblékáme nejméně formálně, přesto se sportovní oblečení nehodí.

Abychom nerušili ostatní diváky, měli bychom přijít včas.

Před vstupem do sálu si vypneme mobil nebo zvolíme tichý režim, aby nezazvonil v nejméně vhodné chvíli.

Do kina se nejdeme najíst. I když nabídka popcornu, Coca-Coly a dalších pochutin je lákavá, odoláme jí a jsme střídmí. Udržujeme kolem sebe pořádek, a to samozřejmě nejen v kině.

Do řady jako první vstupuje muž, aby ženě „proklestil“ cestu. Jde opatrně, aby někomu nešlápl na nohu, čelem k divákům, každému tiše poděkuje.

Žena se usazuje po mužově pravici, ale neplatí to absolutně. Kdyby měl před ní sedět obrovský chlap, přes kterého by neviděla, vymění si s partnerem místa. Žena by také neměla sedět na kraji řady. V etiketě není ani tak důležitá pravá strana, jako komfort společensky významnější osoby.

Jestliže muž uvidí, že by vedle jeho partnerky mělo sedět podezřele vyhlížející individuum, posadí si ženu na levou stranu a sám bude snášet nemilý pocit z blízkosti nepříjemného souseda.

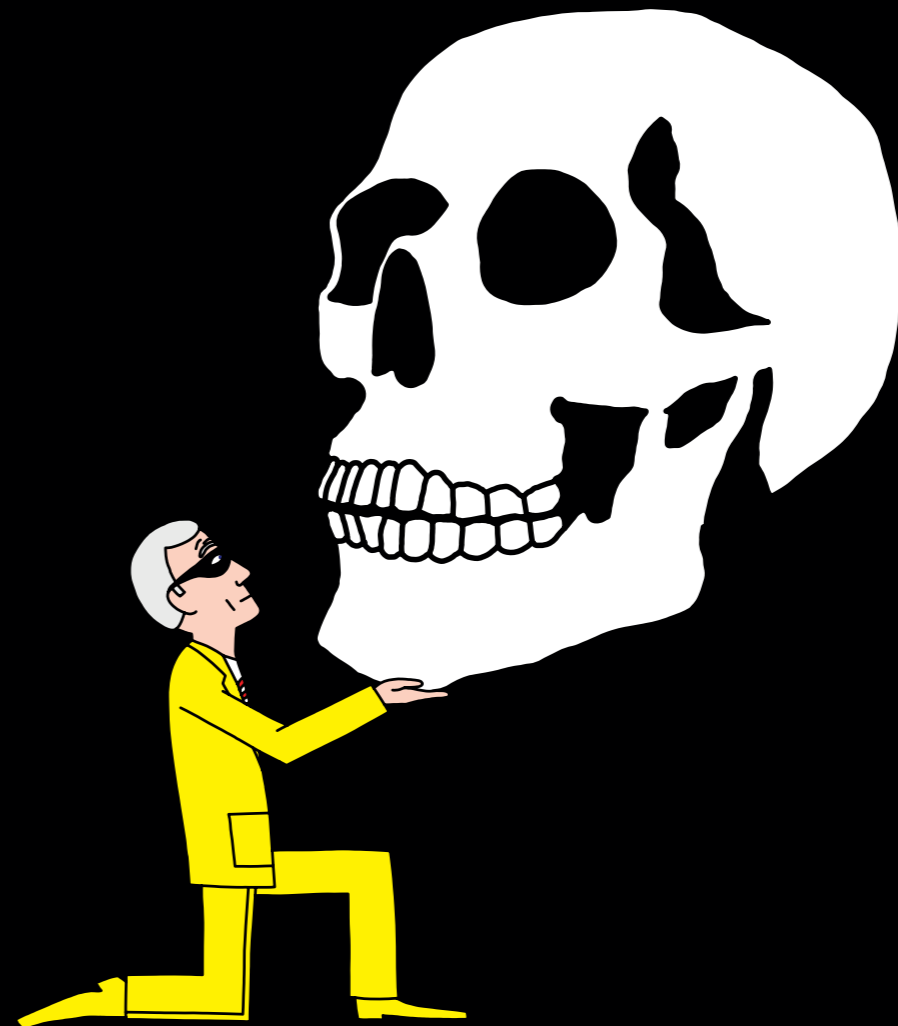
Jdou-li do kina nebo do divadla dva páry, ženy sedí uprostřed, muži na krajích, společensky významnější pár vpravo.

V kině se chováme tiše, abychom ostatní nepřipravili o zážitek. Nevoláme na sebe, necpeme se bezohledně do řady, nekomentujeme děj na plátně.

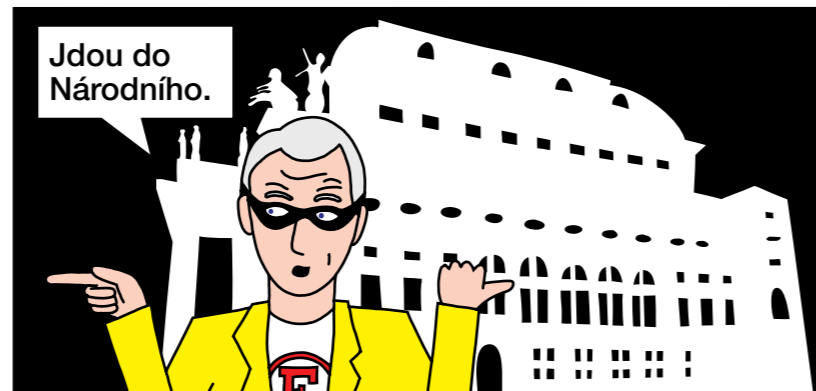
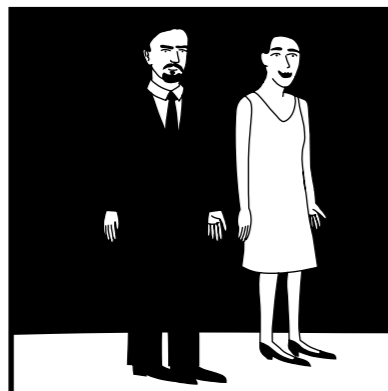
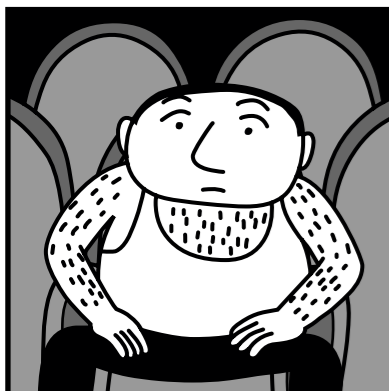
DIVADLO

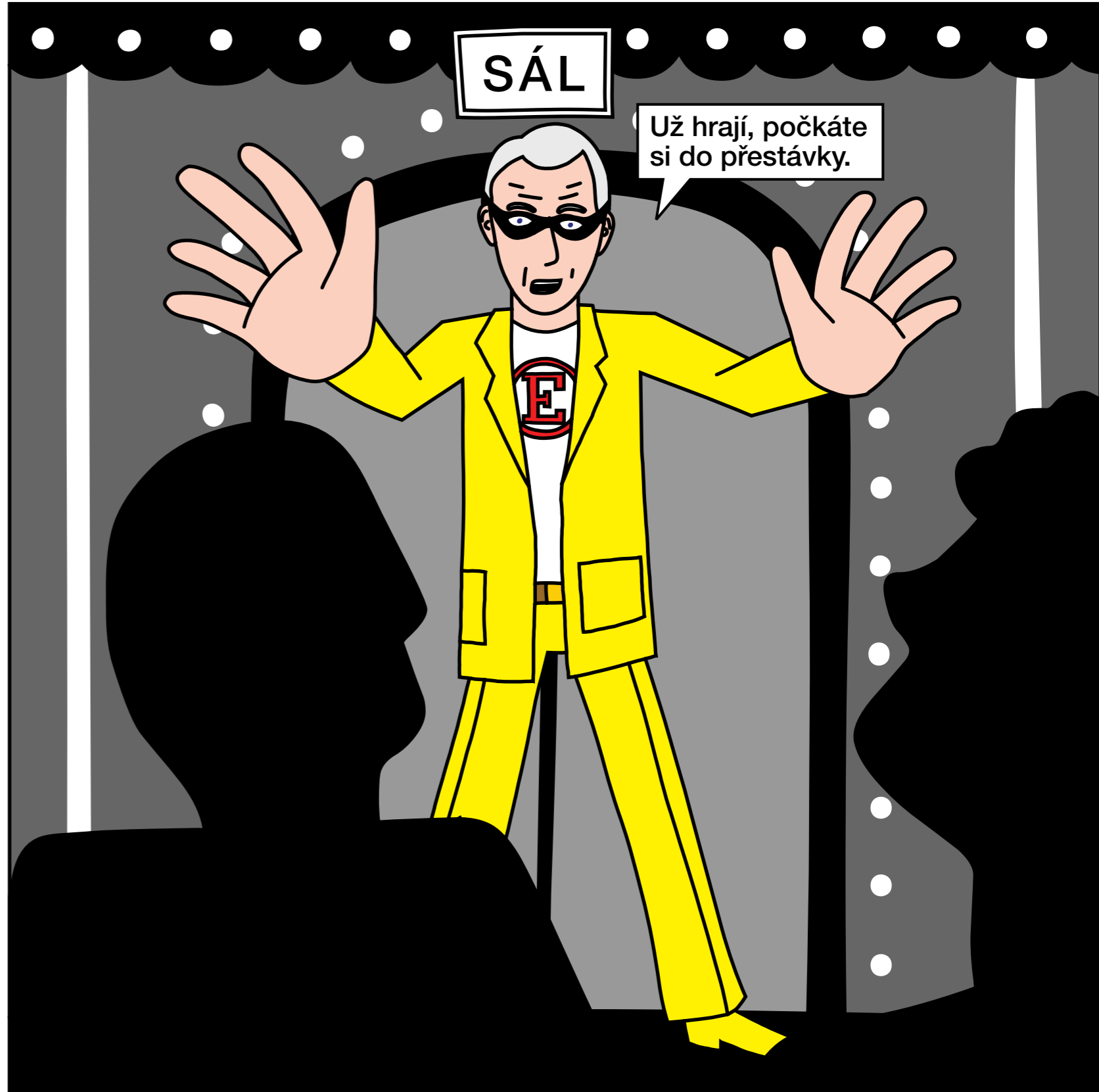
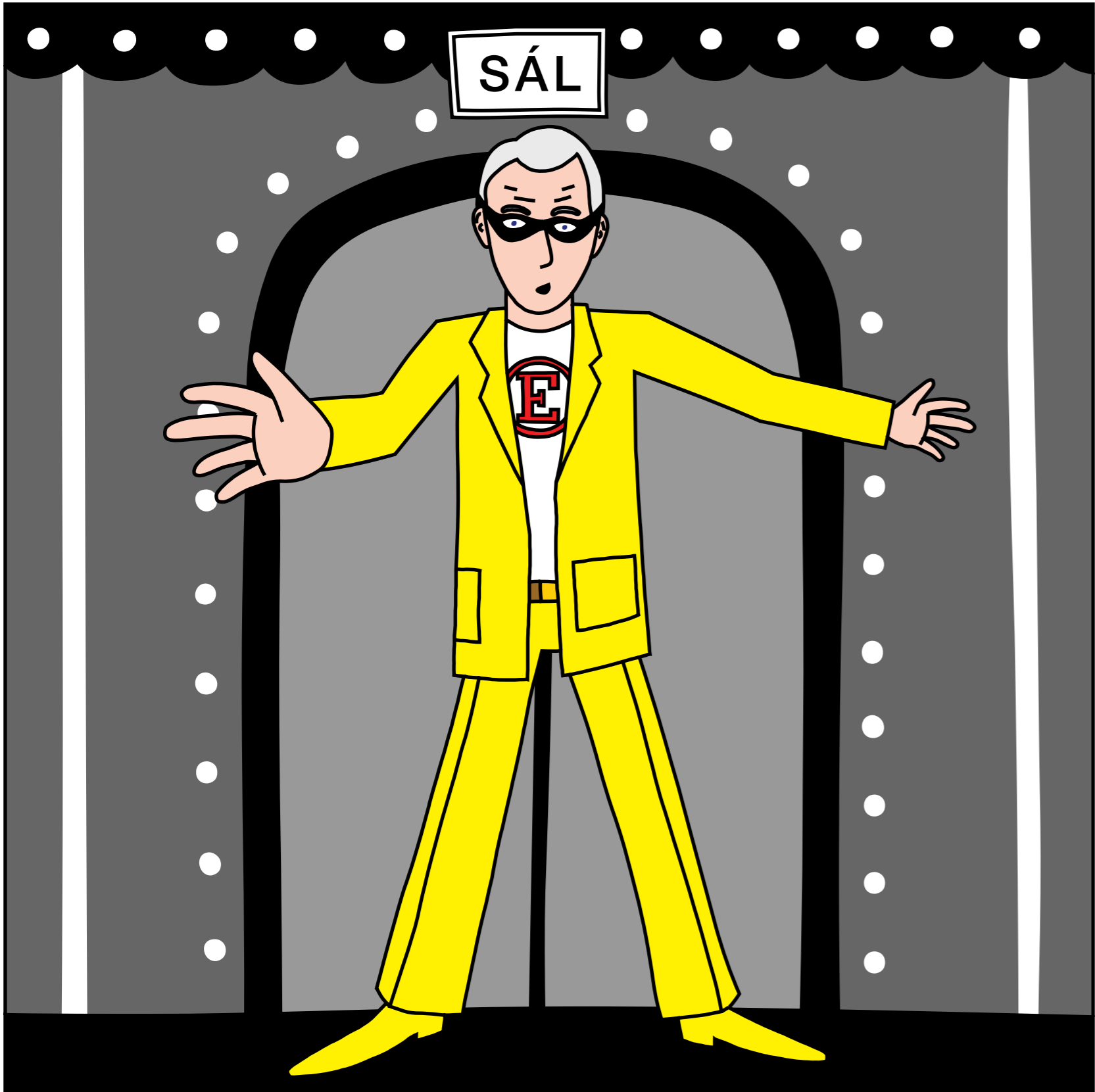
Jak se oblečeme do divadla? Rozhodně jinak do Národního a jinak do malého neformálního divadla. Muž by měl ženu usadit po své pravici, ovšem s některými výjimkami. Jaká pravidla platí v šatně? Co udělá žena s kloboukem?

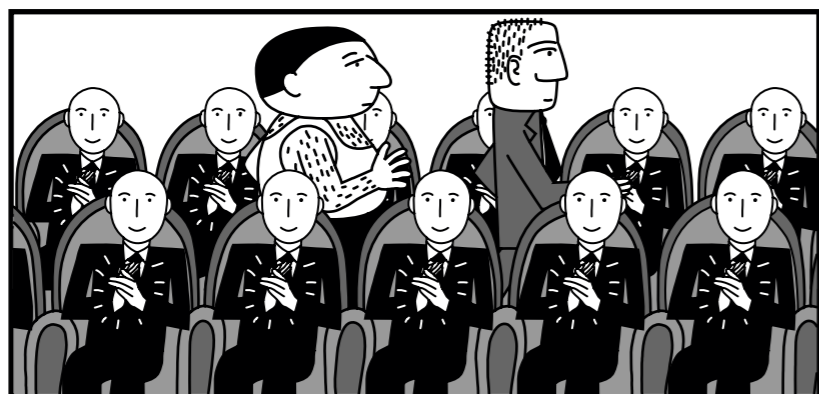
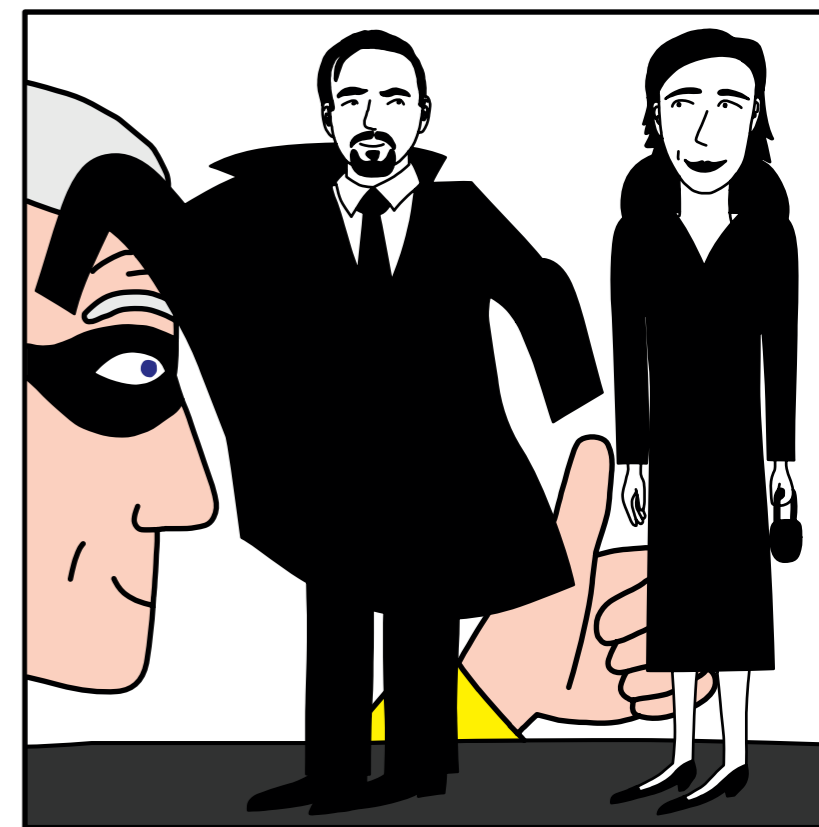
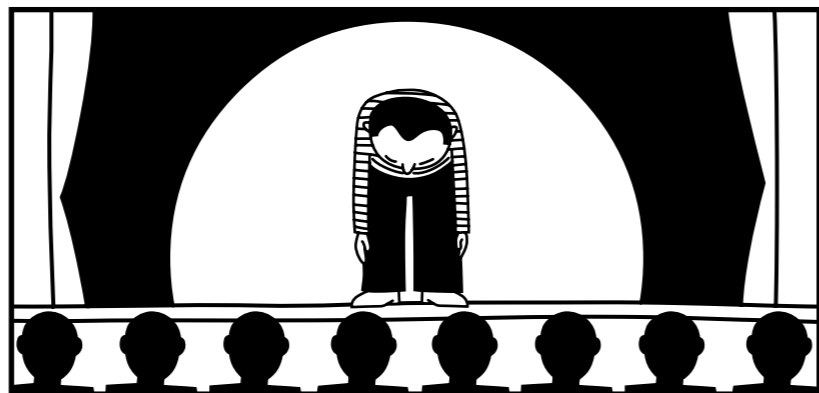
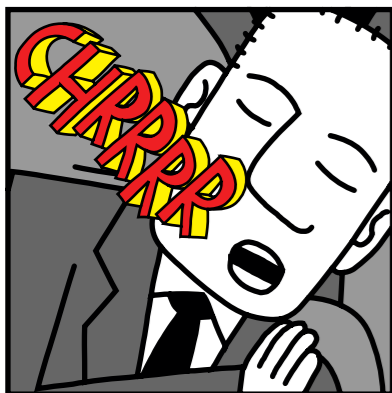
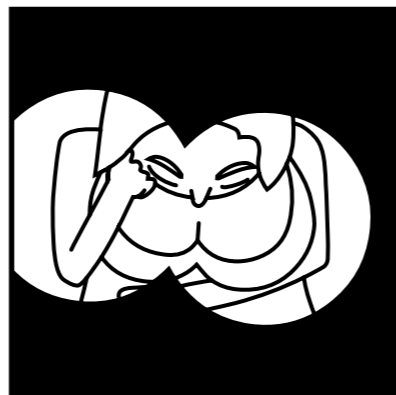
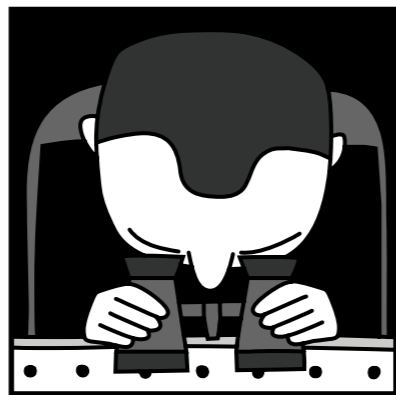
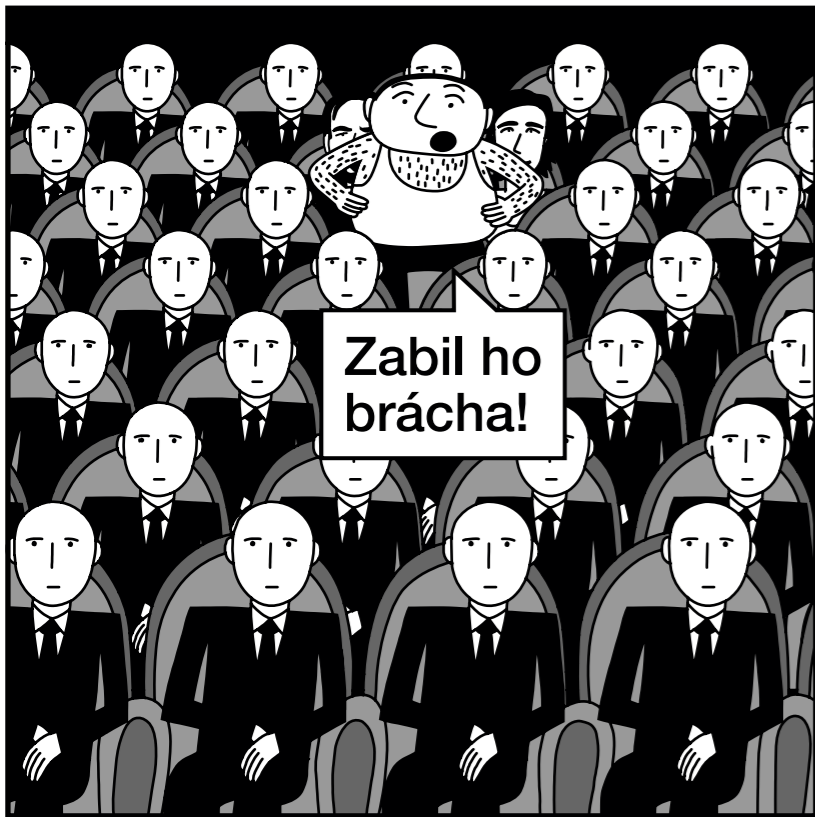
POKLADNA

Nemáme.

Návštěva divadla je silnější společenský zážitek než návštěva kina. Abychom neriskovali, že se budeme těšit zbytečně, opatříme si lístky předem.

Do velkého divadla, třeba do Národního, si muž vezme tmavý oblek s kravatou a žena krátké šaty nebo kostým. Do malého divadla si muž vezme sako bez kravaty a žena halenku a sukni. Ve svetrů nebo jiném sportovním oblečení nepůjdeme do žádného divadla.

Do divadla musíme přijít včas. Jinak riskujeme, že nás uvaděčka během prvního dějství nepustí do hlediště.

Pláště a kabáty si odložíme v šatně, do hlediště si je vzít nemůžeme. Máme-li lóži, odkládáme si kabáty až tam.

O divadelní hře bychom měli něco vědět, a pokud to neplatí, raději si koupíme program.

Má-li žena klobouk, odloží ho. Může si ho nechat, pokud sedí v lóži. Ponechá si ho na hlavě i na koncertě.

Žena sedí po pravici muže, ovšem s výjimkou několika situací: Kdyby měla sedět na kraji řady nebo by neviděla přes hromotluka před ní. Pak ji muž posadí na výhodnější sedadlo.

Nekomentujeme děj na jevišti, nebavíme se ani šeptem, rušili bychom ostatní diváky.

Mobil si vypínáme při vstupu do budovy divadla.

V šatně si můžeme půjčit kukátko. Slouží jen ke sledování děje na jevišti, ne k prohlížení diváků.

Při závěrečné děkovačce tleskáme a sedíme na svých místech, dokud nespadne poslední opona. Je nevkusné vstávat dřív, než hlediště hercům za jejich výkon poděkuje.

V šatně muž pomáhá ženě do kabátu. Postará se nejdříve o ženu, pak se oblékne sám. Pokud jdou do divadla dva páry, dámy čekají ve foyer, pánové vyzvednou kabáty, obléknou si je a pak se vrátí ke svým partnerkám, aby jim pomohli do kabátů. V

